

Като примѣръ за заселище, което едновременно у турци и българи се заражда подъ приведенитѣ по-горѣ два най-важни случая и е носело съответно двѣ разни имена съ едно и също значение, е сливенското Ново-Село. Схващането на тая частъ отъ днешния градъ като село, заселище, а не като махала, е съ начало отъ разсипването на сръдновековния Сливенъ до заправянето и заселването на новия, централния. Това е още едно доказателство за тълкуването на споменатото по-горѣ прѣдание „че новиятъ Сливенъ е заправенъ отъ жители изъ близкия до него градъ“, който градъ въ случая е билъ върху сръдновековнитѣ основи на днешното Ново-Село¹⁾. Нарѣкло се е Село, Карие, Кьой, защото иначе не можеха да се схванатъ скромнитѣ турски и български нови тамъ огнища върху слѣдитѣ на единъ нѣколко вѣковенъ градъ, заобиколенъ съ стѣни и кули, а разсипани отъ виновницитѣ на новото му тѣй прозаично име. Сжщо като село се схвана и заправената по-послѣ най-нова частъ на днешния градъ, именно кварталътъ Клуцохоръ, съ първоначално име у турцитѣ Кадж-Кьой (Сждийско село). Най-новиятъ турски изразъ за Ново-Село е Ени-Кьой, а най-стариятъ е Енидже-Карие си (Ново заселище), отъ кждѣто и сръдната му форма, вече значително вулгаризирана — Ендже-Кьой (Ново-Село). Че дѣйствително днешното Ени-Кьой е прѣминало у сливенскитѣ турци прѣзъ горнитѣ турски варианти се види отъ факта, че най-новитѣ тукъ турци наричатъ Новоселския проходъ Ендже-Кьой боазж. Названието Ендже-Кьой за други български заселища (напр. въ разградско, шуменско, провадийско, силистренско, русенско,

понятието Ново, народътъ е билъ тѣй прозаиченъ, за да употребява все сжщия номенклатуренъ и бѣденъ рѣчникъ; за заправени заселища въ тия случаи той си е служилъ и съ кръстни и други имена, а което е по-важно, турцитѣ сж имали свой рѣчникъ и сж прѣкрѣщавали или прѣиначавали подобни имена.

¹⁾ Съ разсипването на сръдновековния Сливенъ първи се заселили въ Ново-Село турци. Това по думитѣ на стария сливенски мюфтия Хюсеинъ Ефенди. Частъ отъ сливенци заправятъ 10-20 кжщи между днешнитѣ салхани и х. Колювата воденица. Това заселище не траяло дълго и се наричало Дюзъ-Кьой (Равно-Село). Тукъ дѣйствително е имало гробница, но други разправятъ, че сж отъ „чумовото“.